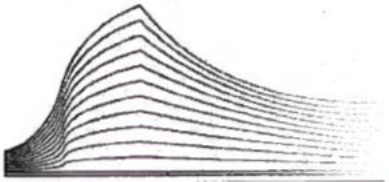

Vonnisnummer / Griffienummer
19/875
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak
5 juni 2019
Naam van de eerste beklaagde
Systeemnummer parket
Dossiernummer
15H018099

rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt
Sectie correctioneel
Kamer 14W

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Inzake het Openbaar Ministerie tegen:

BURGERLIJKE PARTIJEN

Limburg **WOONINSPECTIE**
geboren op
wonende te

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door Meester Louwet Greet, advocaat te 3800 Sint-Truiden, Tongersesteenweg 60, loco Lemache Christian, advocaat te Sint-Truiden

geboren op
wonende te

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door Lamotte Heidi, advocaat te Lummen

wonende te

burgerlijke partij, die verstek laat gaan

BEKLAAGDEN

1200 , RRN
geboren te op
van Belgische nationaliteit
wonende te

beklaagde, die verstek laat gaan.

, RRN
1201 geboren te op
van Belgische nationaliteit
wonende te

beklaagde, bijgestaan door Meester Ollevier Hanne, advocaat te 9000 Gent, Gustaaf Callierlaan 175, loco Van Cauter Joris, advocaat te Gent.

TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

De eerste en de tweede

Als dader of mededader, hetzij door het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd, hetzij door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt.

Te , van 25 juni 2013 tot en met 29 februari 2016

Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld bij artikel 20 §1 al 1 van het Decreet dd. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning, namelijk:

Beide als verhuurders,

een pand, gelegen te , kadastraal gekend onder , zijnde een open bebouwing met twee bouwlagen onder de kroonlijst en een onderdakse zolderverdieping, eigendom van , voor bewoning ter beschikking te hebben gesteld terwijl dit pand volgens de detailbeschrijvingen in het technisch verslag inzake woonkwaliteitsonderzoek dd. 25 juni 2013 (Agentschap Wonen Vlaanderen) alsmede de vaststellingen in het PV dd. 2 oktober 2015 alsook het PV dd. 7 november 2016 (Wooninspectie Limburg) niét voldeed aan de hoger beschreven normen inzake veiligheid, gezondheid en woonkwaliteit.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de wooninspecteur (namens het Vlaamse Gewest) en/of het college van burgemeester en schepenen conform artikel 20bis van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, tevens het herstel te bevelen, uitvoerbaar binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak, te weten:

- Te bevelen dat aan het pand werken dienen uitgevoerd om dit te laten voldoen aan de vereisten en normen, dit impliceert het wegwerken van alle gebreken aan het pand waardoor deze volledig aan de minimale kwaliteitsvereisten voldoet.

- Over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 150,00 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

- De wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen te machtigen om ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel te voorzien voor het geval de overtreder in gebreke blijft om de bevolen werken zelf uit te voeren, waarbij de wooninspecteur tevens gemachtigd wordt om de kosten, zoals bedoeld in artikel 17bis, §2 van de Vlaamse Wooncode te verhalen op de veroordeelde.

- De uitspraak over de herstelvordering uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

*** *** ***

INGEVOLGE VONNIS van de Correctionele Rechtbank te Limburg afdeling Hasselt, 13D kamer, dd. 13 november 2018, gekend onder griffienummer 2018/1482, welk vonnis een **HEROPENING DER DEBATTEN** heeft bevolen.

*** *** ***

PROCEDURE

1.

Op de openbare zitting van 03.04.2019 werd de zaak behandeld.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het openbaar ministerie, dhr. E. Steyls, substituut procureur des Konings en de aanwezige partijen.

2.

Bij tussenvonnis van deze rechtbank van 13.11.2018 werd ingevolge het door tweede beklaagde neergelegde verzoekschrift in toepassing van art. 772 Ger. W., de debatten heropend.

3.

Uit het éénsluidend verklaard afschrift van het uittreksel van overlijdensakte van 04.10.2018, blijkt dat op te is overleden.

De strafvordering opzichtens eerste beklaagde is derhalve in toepassing van art. 20 V.T. Sv. vervallen.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Schuldvraag

De schuld van tweede beklaagde aan de haar ten laste gelegde feiten wordt ten genoegen van recht bewezen door de onderzoeksresultaten verzameld tijdens het vooronderzoek en tijdens het ter zitting gevoerde onderzoek.

Hieruit blijkt dat tweede beklaagde zich in de periode van 25.06.2013 tot en met 29.02.2016 schuldig heeft gemaakt aan de verhuring of terbeschikkingstelling van het pand, gelegen te , , kadastraal gekend onder dat geenszins voldoet aan de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten.

De rechtbank verwijst ter zake naar de gegevens van het strafdossier, onder meer

– de detailbeschrijvingen in het technisch verslag inzake woonkwaliteitsonderzoek d.d. 25.06.2013 van het Agentschap Wonen Vlaanderen;

– de vaststellingen van de woninspecteur van 02.10.2015 (PV nr.) en 07.11.2016 (PV nr.

Op de terechtzitting van 03.04.2019 betwistte tweede beklaagde de haar ten laste gelegde feiten niet.

De tenlastelegging in hoofde van tweede beklaagde is bewezen als (mede)verhuurder.

2. Straftoemeting

De aard van de hierna volgende straf, en de omvang ervan acht de rechtbank gepast gelet op

– de aard en de ernst van de gepleegde feiten, waarbij onder meer dient rekening te worden gehouden met het feit dat een dergelijk pand levensgevaarlijk is voor de bewoners ervan;

– de persoonlijkheid van tweede beklaagde;

– en haar blanco strafregister.

Gezien tweede beklaagde voorheen nog niet werd veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en de feiten niet van aard zijn dat zij gestraft moeten worden met een gevangenisstraf van meer dan vijf jaar, wordt de hierna vermelde genademaatregel van het gedeeltelijk uitstel van de strafuitvoering toegekend.

Dit voordeel zal voor beklaagde een aansporing zijn om in de toekomst de wet stipt na te leven, nu bij een volgende veroordeling het thans verleende uitstel kan verloren gaan.

De rechtbank bepaalt de proeftermijn op drie jaar gelet op de aard en de ernst van de bewezen verklaarde feiten.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de opgelegde geldboete.

3. Verbeurdverklaring

Het openbaar ministerie vorderde schriftelijk de verbeurdverklaring van de geldsom van 13.350 euro overeenkomstig artikel 42, 3° Sw. en artikel 43bis Sw. waarvan 6.675,00 lastens tweede beklaagde.

Artikel 42,3° Sw. heeft betrekking op de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen die uit het misdrijf voortkomen.

Het spreekt voor zich dat het vermogensvoordeel dat voortkomt uit het misdrijf een woning te verhuren/ter beschikking te stellen die niet voldoet aan de vereisten van artikel 5 van de Vlaamse Wooncode, bestaat uit de betaalde huur.

Uit de stukken blijkt dat door de huurder:

– 590 euro huur per maand over de periode van 01.07.2013 - 01.10.2014 (590 euro x 15 maanden);

– en 300 euro huur per maand over de periode van 01.10.2014 - 01.01.2016 (300 euro x 15 maanden;

betaalde, zijnde in totaal 13.350 euro (8.850 euro + 4.500 euro).

De rechtbank bepaalt het vermogensvoordeel dan ook op 13.350 euro.

De verbeurdverklaring is een straf en kan dus enkel persoonlijk zijn, wat tot gevolg heeft dat uitsluitend deze vermogensvoordelen verbeurd mogen verklaard worden die aan een specifieke veroordeelde zijn toegekomen.

De uitsplitsing van de hoegrootheid van de vermogensvoordelen bij helften komt aanvaardbaar voor nu zowel tweede beklaagde als wijlen haar echtgenoot als verhuurders vermeld worden in het huurcontract en er redelijkerwijze mag worden aangenomen dat aan ieder van hen de helft van de huuropbrengsten ten goede kwamen. Deze uitsplitsing wordt overigens door tweede beklaagde niet betwist.

Dit vermogensvoordeel begroot op 6.675,00 dient verbeurd te worden verklaard. Immers, het is maatschappelijk onaanvaardbaar dat tweede beklaagde die schuldig wordt verklaard aan de haar ten laste gelegde feiten en hiervoor bestraft wordt in het bezit zou worden gelaten van de winsten die zij uit die strafbare feiten haalde.

De vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf werden verkregen, konden niet in het vermogen van tweede beklaagde worden gevonden, zodat de geldwaarde ervan moet worden geraamd en de verbeurdverklaring op het daarmee overeenstemmend bedrag betrekking heeft.

De rechtbank gaat niet in op het verzoek van tweede beklaagde om in toepassing van artikel 43 bis, derde lid van het strafwetboek de verbeurdverklaarde huurgelden toe te wijzen aan de burgerlijke partij. Tweede beklaagde voert geen aannemelijke reden aan welke de rechtbank overtuigt om op dit verzoek in te gaan.

De onbeperkte cumulatie van de strafrechtelijke verbeurdverklaring en veroordeling tot schadevergoeding (ten opzichte van de burgerlijke partij) is geen miskenning van het eigendomsrecht, noch de oplegging van een onredelijke of disproportionele straf die niet beantwoordt aan de bedoeling van de wetgever. (cfr. Cass. 10 juni 2014, P.14.0280.N, NC 2014 met noot H. Huybrechts)

4. Herstelvordering

4.1.

De wooninspecteur van het Vlaamse Gewest vordert als herstelmaatregel voor het pand, gelegen te , kadastraal gekend onder dat in aanmerking komt voor renovatie-, verbeterings-of aanpassingswerken, om aan beklaagden het bevel te geven tot het herstel van alle gebreken aan het pand, zodat dit voldoet aan de normen bepaald in artikel 5 van de Vlaamse Wooncode en dit binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak onder verbeurte van een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging, volgende op het verstrijken van voormelde hersteltermijn.

Tevens vordert hij te zeggen voor recht dat de termijn van herstel niet dient beschouwd te worden als een termijn van verbeurdverklaring van de dwangsom en verzoekt hij geen bijkomende termijn in de zin van artikel 1385*bis*, 4° lid Ger.W. toe te staan en deze termijn uitdrukkelijk uit te sluiten.

Bij gebreke aan uitvoering door beklaagden zelf, vraagt de wooninspecteur aan hem machtiging te verlenen om ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel te voorzien met kosten ten laste van beklaagden op grond van art.20 bis § 7 en § 8 van de Vlaamse wooncode.

De wooninspecteur vraagt tevens het tussen te komen vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad.

4.2.

De vordering tot herstel werd terecht ook ingeleid tegen tweede beklaagde.

De herstelvordering wordt ingeleid tegen de overtreder, d.i. diegene die het strafbaar feit heeft gepleegd. In casu wordt het strafbaar feit in hoofde van tweede beklaagde bewezen verklaard in haar hoedanigheid van mede-verhuurster van het gebrekkige pand.

Niet enkel de eigenaar van het zakelijk recht op het goed kan tot herstel worden veroordeeld. De veroordeling tot herstel is het gevolg van het bewezen verklaarde misdrijf en bijgevolg kan ook een niet-eigenaar, veroordeeld worden tot het herstel van de gebreken. De herstelmaatregel werkt in rem en is een zakelijk aankleven van het pand.

4.3.

Ten onrechte voert tweede beklaagde aan dat zij in de onmogelijkheid is om zelf in het gevorderde herstel van de woning te voorzien nu ondertussen de woning werd verkocht.

De verkoop brengt niet mee dat de overtreder niet meer gehouden kan zijn om het herstel uit te voeren. De herstelvordering geldt *in personam*, dit is, zelfs enkel, ten aanzien van de overtreder, die tweede beklaagde is, maar de herstelmaatregel geldt *in rem*, dit is voor het pand waarop de bewezen inbreuk op het niet voldoen aan de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woningkwaliteitsvereisten betrekking heeft, teneinde te bewerkstelligen dat dit op rechtmatige wijze opnieuw op de woningmarkt ter beschikking is. Het is aldus niet relevant dat het pand ondertussen werd verkocht.

De nieuwe eigenaar moet het opgelegde herstel ondergaan (Corr. Gent 1 december 2009, TBO 2011, 42). Contractuele afspraken tussen overtreder en koper gelden niet ten aanzien van het algemeen belang, vertegenwoordigd door de woninspecteur.

4.4.

Het enkele feit dat door de nieuwe eigenaar reeds herstellingswerken zou zijn uitgevoerd, volstaat evident niet tot bewijs dat het pand integraal werd hersteld. Het blijkt niet dat het integrale herstel is gebeurd, zodat de herstelvordering nog steeds actueel is en haar voorwerp niet heeft verloren.

4.5.

De rechtbank is verplicht de gevorderde herstelmaatregel in te willigen indien deze met de wet strookt.

Immers, dient de teruggave overeenkomstig art. 44 en 50 Sw. en 161 Sv. verplicht te worden uitgesproken.

Een veroordeelde mag niet in het voordeel van het bewezen verklaarde misdrijf blijven.

De principiële herstelmaatregel is het herstel van alle gebreken.

4.6.

De woninspecteur vordert de termijn voor het uitvoeren van de werken te bepalen op 10 maanden en vordert tevens de niet-nakoming van het bevel tot herstel te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom begroot op 150 euro.

Het feit dat ondertussen het pand werd verkocht is geen reden om niet over te gaan tot het koppelen van de dwangsom aan de herstelmaatregel. immers de verkoop brengt niet mee dat tweede beklaagde in de volkomen onmogelijkheid is om het gevorderde herstel uit te voeren (zie supra 4.2.)

Gelet op het jarenlange talmen om tot het herstel over te gaan wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van tweede beklaagde om hiertoe zelf over te gaan.

Immers, het nastreven van de uitvoering van de veroordeling via de dwangsom is maatschappelijk relevant: de maatschappij moet niet opdraaien voor de kost van een ambtshalve uitvoering wanneer iemand een rechterlijk bevel blijft negeren.

Er is geen reden om bij toepassing van artikel 1385bis, laatste alinea Ger. W. nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

De gevorderde dwangsom van 150 euro is redelijk en dient te worden opgelegd, zoals hierna bepaald.

De dwangsom zal verschuldigd zijn wanneer, na het verstrijken van de hierna bepaalde termijn, het herstel niet zal zijn uitgevoerd.

4.7.

De rechtbank machtigt de wooninspecteur om ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel te voorzien bij gebreke aan uitvoering door beklaagde en dit op haar kosten.

De rechtbank gaat in op de vordering van de wooninspecteur om het vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad. Gelet op de graad van ernst van de gebreken aan de woonentiteit en de veiligheidsrisico's voor de bewoners is een snelle uitvoering noodzakelijk.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Gelet op de bewezen verklaarde tenlastelegging is de rechtbank bevoegd tot kennisname van de vordering van de burgerlijke partij .

De vordering van de burgerlijke partij werd tijdig en regelmatig gesteld. Zij geeft blijk van het vereiste belang. De vordering is ontvankelijk.

Deze burgerlijke partij vordert naast een materiële schade, dewelke zij begroot op 25.010 euro tevens een morele schade, die zij begroot op 1.000 euro, meer intresten en meer een rechtsplegingsvergoeding.

De vordering van de burgerlijke partij komt gegrond voor als volgt:

1. *Terugvordering betaalde huurgelden*

Tweede beklaagde werd veroordeeld voor het misdrijf "krotverhuur". De tussen partijen afgesloten huurovereenkomst werd derhalve verkregen door een misdrijf. Deze door een misdrijf verkregen overeenkomst mag geen effect ressorteren en wordt daartoe nietig verklaard. De stelling van tweede beklaagde dat de burgerlijke partij enkel aanspraak kan maken op het door haar geleden mingenot wordt door de rechtbank niet gedeeld. De rechtbank is bij het toekennen van de schadevergoeding evenwel beperkt tot het vergoeden van de schade ten gevolge van het bewezen verklaarde misdrijf, dus beperkt tot de periode van de bewezen verklaarde tenlastelegging. Gelet op de weerhouden incriminatieperiode komt het gevorderde bedrag gegrond voor ten bedrage van 13.350 euro.

Vergoedende intresten, berekend aan de wettelijke intrestvoet zijn verschuldigd vanaf gemiddelde datum 27.10.2014.

2. *Administratie- en verplaatsingskosten*

Aangenomen kan worden dat de burgerlijke partij ingevolge het bewezen verklaarde misdrijf administratie en verplaatsingskosten heeft geleden. Deze schade kan niet in concreto worden begroot. Een forfaitaire begroting dringt zich op. Het gevorderde bedrag van 150 euro vergoedt de geleden schade op een juiste en passende wijze.

Vergoedende intresten, berekend aan de wettelijke intrestvoet zijn verschuldigd vanaf gemiddelde datum 27.10.2014.

3. *Huurwaarborg*

De gevorderde schade ingevolge de niet terugbetaling van huurwaarborg staat niet in oorzakelijk verband met het bewezen verklaarde misdrijf.

Het gevorderde wordt als ongegrond afgewezen.

4. *Morele schade*

Aangenomen kan worden dat de burgerlijke partij ingevolge het bewezen verklaarde misdrijf morele schade heeft geleden. Deze schade kan niet in concreto worden begroot. Een forfaitaire begroting dringt zich op. Het gevorderde bedrag van 1.000 euro vergoedt de geleden schade op een juiste en passende wijze.

Vergoedende intresten, berekend aan de wettelijke intrestvoet zijn verschuldigd vanaf gemiddelde datum 27.10.2014.

5. *Rechtsplegingsvergoeding*

De wettelijke voorwaarden zijn vervuld om beklaagde te veroordelen tot betaling aan deze burgerlijke partij van een rechtsplegingsvergoeding welke gelet op de waarde van de vordering en de toekenning ervan wordt begroot op 1.320,00 euro.

TOEGEPASTE WETTEN

De volgende artikelen bepalen de bestanddelen van de misdrijven, de strafmaat en de toepassing van de taalwet:

Wetboek strafvordering art. 161,162,162 bis,185,190,194,195,197;

Strafwetboek art. 2, 2e lid,25,38,40,42,43,44,45,50;

Art. 20 V.T. Sv.;

Art.5en 20 §1 al 1 van het Decreet dd. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode;

Wet 29.06.1964 art. 8 § 1;

Burgerlijk Wetboek 1382;

Ger.wetboek art. 1018, 1022;

Wet 21.04.2007 en KB 26.10.2007 art. 1-2-3-6-8 en 10;

K.B. 28.12.1950 art. 91 gew. art. 1 KB 13.11.2012;

K.B. 28.12.1950 art. 91 gew. art. 2 KB 13.11.2012;

Art. 4 V.T. Sv. gew. wet 13.04.2005 (B.S. 03.05.2005);

Wet 05.03.1952 art. 1 gew. Wet 28.12.2011 art. 2;

Wet 1/8/85 art. 29, gew. Wet 22.04.2003 art. 3 gew. K.B. 19.12.2003 art. 23 gew. K.B. 31.10.2005 art.1 gew. Wet 25.12.2016 art. 59;

Wet 19.03.2017 art. 4 § 2;

Artikel 11, 12, 14, 16, 31tot37, en 41 van de wet van 15 juni 1935;

De wetsbepalingen zoals vermeld in de gedinginleidende akte en de wetsbepalingen aangehaald in dit vonnis.

UITSPRAAK

De rechtbank beslist **op tegenspraak**

Het tussenvonnis van 13.11.2018 verder uitwerkende.

De rechtbank stelt vast dat de strafvordering opzichtens eerste beklaagde, , ingevolge zijn overlijden op , is komen te vervallen.

OP STRAFGEBIED

Verklaart tweede beklaagde **schuldig** aan de feiten zoals omschreven in de tenlastelegging.

Veroordeelt tweede beklaagde voor deze feiten samen tot een **geldboete** van **3.000,00 euro**. Stelt vast dat de feiten gepleegd werden na 31.12.2011 doch voor 01.01.2017, zodat art. 2 van de wet van 28.12.2011 i.v.m. de opdeciemen, van toepassing is en dat deze geldboete, door verhoging met 50 opdeciemen (vermenigvuldiging met 6), gebracht wordt op **18.000,00 euro**.

Zegt dat de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal mogen vervangen worden bij gebrek aan betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek bepaald wordt op **90 dagen**.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis zal worden **uitgesteld** gedurende een termijn van drie jaar voor **2/3de van de geldboete**, zijnde voor 2000 euro, gebracht op **12.000 euro** door verhoging met 50 opdeciemen.

Verklaart **verbeurd** lastens tweede beklaagde het wederrechtelijk vermogensvoordeel ten bedrage van **6.675,00 euro** bij equivalent.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van **bijdrage** tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25,00 euro te verhogen met 70 opdeciemen en alzo gebracht op **200,00 euro**.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 KB 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van **53,58 euro**.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage ten bate van het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand een bedrag te betalen van **20 euro**.

Kosten

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van de publieke vordering, in totaal begroot op de som van **73,07 euro**.

*** *** ***

Verklaart de herstelvordering van de wooninspecteur ontvankelijk en gegrond.

Beveelt tweede beklaagde dat aan het pand gelegen te , kadastraal gekend onder dat in aanmerking komt voor renovatie-verbeterings- of aanpassingswerken te herstellen en dit binnen een termijn van **10 maanden** na de uitspraak, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385 bis Ger. W., en dit onder verbeurte van een **dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging**, volgende op het verstrijken van voormelde hersteltermijn.

Sluit een bijkomende termijn in de zin van art. 1385bis, 4de lid Ger. W. uitdrukkelijk uit.

Zegt voor recht dat bij gebreke aan uitvoering door tweede beklaagde zelf, de wooninspecteur gemachtigd is om ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel te voorzien met kosten ten laste van tweede beklaagde op grond van art.20 bis § 7 en § 8 van de Vlaamse wooncode.

OP BURGERLIJK GEBIED

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en deels gegrond.

Veroordeelt tot betaling aan deze burgerlijke partij van een vergoeding van **14.500 euro** meer vergoedende intresten berekend aan de wettelijke intrestvoet vanaf 27.10.2014 tot heden en vanaf heden meer vergoedende intresten tot datum effectieve betaling.

Veroordeelt tot betaling aan deze burgerlijke partij van een **rechtsplegingsvergoeding van 1.320 euro**.

De overige burgerlijke belangen worden ambtshalve aangehouden.

Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad.

Zegt voor recht dat melding van het vonnis zal worden gemaakt in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het eerste hypotheekkantoor te onder ref.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt Sectie correctioneel, kamer 14W:

- I. Lommelen, rechter

en uitgesproken in openbare terechtzitting op **5 juni 2019** door de voorzitter,
in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier J. Vangronsveld.

J. Vangronsveld I. Lommelen